

Mourad: Det forekommer mig netop, at, naar den ærede sidste Taler var af den Mening, at der var noget Grundlovstridigt ved Lovforslaget, saa skulde han stemme for Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse; thi han kunde jo sige som saa: Jeg føler, at der i Lovforslaget ligger noget Grundlovstridigt, og jeg anseer det derfor for urigtigt, at denne Sag bliver behandlet, førend det Punkt bliver undersøgt. Har derfor den ærede Taler en Frygt for, at der virkelig er noget Grundlovstridigt tilstede i Forslaget, bør han netop gaae den Vej, som fører til at standse hele Forhandlingen. Han burde egentlig strax ved dens Begyndelse have nedlagt en Protest og forladt Salen; det er allerede et Grundlovsbrud, at han bliver roligt siddende her og hører paa Forhandlingen af en Sag, der, efter hans Mening, indeholder noget Grundlovstridigt. Men netop, naar han er af den Mening, som han er, bør han stemme for Nedsættelsen af et Udvalg, for at standse denne grundlovstridige Forhandling, og for at Udvalget ogsaa kan tage under Overveielse, hvilket jeg ikke tvivler paa, at man vil gjøre, om der i Forslaget virkelig skulde indeholdes Noget, som var grundlovstridigt. Jeg troer derfor, at, hvis det ærede Medlem, der nu satte sig, vil overveie dette, saa vil han blive en naturlig Forsvarer for Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse, da dette jo er den allerbedste Maade til at give den af ham fremsatte Mening Eftertryk paa.

Timestad: Jeg troer rigtignok, at det var en Bilsfarelse af den sidste meget ærede Taler, naar han meente, at man skulde gribe til det heroiske Middel at nedlægge Protest og derpaa forlade Salen; nei, man skal, som den ærede Rigsdagsmand sagde, standse Sagen. Der er tre Maader at gjøre dette paa; den ene Maade er den at nedlægge Protest og forlade Salen, men dette er, som sagt, et heroisk Middel; den anden Maade er den at lade Sagen gaae til et Udvalg og standse den der; men derved giver man, hvilket jeg vil bede de ærede Herrer at betænke, Sagen ud af sin Haand; og endelig er den 3die Maade

den, ikke at lade Lovforslaget gaae til 2den Behandling. Dette Sidste er unøgtelig den allersimpleste Maade at gaae frem paa; thi det koster blot et eneste Ord, der heder „Nei“ saa er den Sag klet. Jeg maa endnu engang bede D'Herrer lægge Mærke til, at, naar de lade Sagen gaae til et Udvalg, da give de forsaavidt Sagen ud af deres Haand, og jeg skal derfor paa det Bestemteste tilraade de Medlemmer af Thinget, som omtrentlig dele mine Ansæelser, at de ikke lade det foreliggende Lovforslag gaae til et Udvalg.

Tscherning: Uden at tilraade eller fraaade Noget, skal jeg udtale, at jeg aldeles deler Mening med hvad den ærede sidste Taler har sagt. Jeg troer, at der i den Kjendsgjerning, at man ikke stemmer for nu at nedsætte Udvalg, aldeles ikke ligger den Betydning, som det ærede Medlem for Maribo Amts Abo Valgfreds (Mourad) vilde lægge deri. Vil man under ingen Omstændigheder have et Lovforslag, der ligner det foreliggende, saa stemme man imod et Udvalg, og derved tillige imod Lovforslaget, og vil man derimod tænke sig Muligheden af, at man dog ved en nærmere Undersøgelse af dette Forslag kunde ansee det for et brugbart Stof, som det kunde være nyttigt at lade gaae til 2den Behandling, saa stemme man for et Udvalg, for at vinde Tid til en moden Overveielse og derved komme til at afgjøre dette Punkt. Vil man see at bringe Forslaget frem, og har man noget Alvorligt tilovers for det, saa stemme man naturligvis for et Udvalg; thi Tid vundet for Forslaget er det Beste, man kan vinde. Naar man derimod strax flaaer det ihjel, saa er man sikker paa, at det ikke denne Gang staaer op igjen. Jeg siger, som jeg har sagt fra først af, at jeg ikke skal være imod, at et Lovforslag angaaende denne Sag kommer frem og behandles, men jeg anseer dette Lovforslag, netop paa Grund af den Tilstemning, som det har faaet, for et uheldigt Underlag, fordi det allerede halvt om halvt har afgjort Spørgsmaal, som slet ikke ligge indenfor denne Sags Grændser. Imidlertid skal jeg hverken stemme for eller imod Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse. —